

Sygn. akt IX Ka 871/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Marii Charnickiej

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2014 roku

sprawy A. N.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 21 marca 2014 roku sygn. akt XII K 93/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla orzeczenie zawarte w punkcie II i na zasadzie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za II instancję.

Sygn. akt. IX Ka 871/14

UZASADNIENIE

A. N.został oskarżony o to, że w dniu 29 stycznia 2014 roku w miejscowości N.gm. (...)kierował w ruchu lądowym samochodem marki F.o nr rej. (...)w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu 0,99 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 21 marca 2014 roku w sprawie XII K 93/14 w ramach zarzucanego czynu oskarżonego A. N.uznał za winnego tego, że w dniu 29 stycznia 2014 roku w N.gm. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem marki F.o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 11 2 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Nadto Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec A. N.środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, zaś w trybie art. 49 § 2 k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 150 zł. Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270 zł. tytułem kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego zarzucając mu obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 kpk polegającą na uwzględnieniu przez Sąd prawidłowo sformułowanego wniosku prokuratora zgłoszonego w trybie art. 335 kpk o wydanie wyroku skazującego oskarżonego A. N. za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie uzgodnionych z nim kar i środków karnych ale wydanie wyroku skazującego niezgodnie z tym wnioskiem w konsekwencji orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, podczas gdy w wniosek złożony w trybie art. 335 kpk obejmował środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego A. N. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator popierając apelację i zarzut w niej zawarty wniósł o orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja wywiedziona przez prokuratora jest zasadna.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I Instancji orzekając w niniejszej sprawie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, a to art. 438 pkt. 2 kpk, która niewątpliwie miała wpływ na treść rozstrzygnięcia. Orzekając na posiedzeniu w trybie art. 343 § 1 kpk Sąd I Instancji z obrazą przepisu art. 335 § 1 kpk orzekł wobec oskarżonego A. N. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, pomijając w treści sformułowanie, iż przedmiotowy zakaz ma dotyczyć wyłącznie prowadzenia pojazdów w ruchu lądowym.

Podkreślić należy, iż Sąd I instancji orzekając w trybie określonym w art. 335 § 1 k.p.k. związany jest wnioskiem prokuratora, co do wymiaru kary zasadniczej oraz środków karnych i orzeczenie wydane niezgodnie z takim wnioskiem stanowi obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia. Sąd orzekając bowiem wbrew wnioskowi prokuratora narusza ugodę zawartą pomiędzy prokuratorem i oskarżonym, która określiła warunki dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej przez oskarżonego (wyrok SN z 26.08.2004, WA 20/04 OSNwSK 2004/1/1486).

W niniejszej sprawie wniosek prokuratora, uzgodniony z oskarżonym A. N., a złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. zawierał żądanie orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat (k.29). Tymczasem Sąd Rejonowy uwzględniając wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, w wydanym w trybie art. 343 § 6 k.p.k. wyroku orzekł w pkt II środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Nie zawarł w treści wyroku stwierdzenia, iż orzeczony środek karny dotyczy prowadzenia pojazdów w ruchu lądowym, o co wnioskował prokurator. Tak sformułowany środek karny, jak to uczynił Sąd Rejonowy dotyczy wszelkich sfer ruchu, a więc również ruchu wodnego czy powietrznego, podczas gdy wniosek uzgodniony z prokuratorem dotyczył wyłącznie ruchu lądowego. Nie negując zatem tego, iż niewątpliwie Sąd I instancji nie w pełni uwzględnił złożony w uzgodnieniu z oskarżonym wniosek prokuratora, nie ulega wątpliwości, iż odmienne rozstrzygnięcie w tym zakresie, a mianowicie pominięcie w treści sformułowania wskazującego, iż przedmiotowy zakaz ma dotyczyć wyłącznie ruchu lądowego, było następstwem przeoczenia, na co zresztą wskazał Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.

Należy podnieść, że wniosek prokuratora nie został w żaden sposób zmodyfikowany na posiedzeniu, ani też sąd nie uznał, że nie zachodzą podstawy do jego uwzględnienia i nie skierował go zgodnie z przepisem art. 343 § 7 kpk na rozprawę. Sąd Okręgowy zmienił zatem zaskarżony wyrok w ten sposób, iż uchylił orzeczenie zawarte w pkt II wyroku

i na zasadzie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w sposób jak wyżej w pozostałym zakresie utrzymując go w mocy.

O kosztach za II instancję orzeczono w oparciu o art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.

SSO Andrzej Ślusarczyk